

питань в області науки, технологій, інновацій і управління знаннями, що стосується туристичної діяльності, політики і управління туризмом, в цілях сприяння підвищенню конкурентоспроможності сектора і досягненню глобальних задач розвитку, досягнення сталості підприємств, впровадження принципів добросовісного управління, визначених Організацією Об'єднаних Націй та іншими міжнародними інститутами управління; створення банку рекомендацій, кращих прикладів практичної діяльності, добровільних стандартів, кодексів та норм, які складуть Кодекс Туризму (*Codex Turismus*), що можуть широко застосовуватися в туристичній діяльності, політиці та управлінню в сфері туризму та пов'язаних з ним областях.

1. Любіцева О.О. Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти). – 3-є вид.-ня, перероб. та доп. – К.: «Альтпрес», 2005. – 436с.: іл., картосхеми. – с. 253; 2. *Innovation and Growth in Tourism* – ISBN 92-64-02501-4@OECD 2006; 3. Барометр міжнародного туризму ЮНВТО: Короткий огляд основних тенденцій.//UNWTO World Tourism Barometer, February 2011// www.unwto.org; 4. Сеть распространения знаний ЮНВТО: Концепции и членство. - Пояснительная записка // <http://know.unwto.org/sites/all/files/docpdf/conceptsandmembershipussian.pdf>

Н.О. Михайленко

Херсонський національний технічний університет

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ РИБНИХ ГОСПОДАРСТВ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

© Михайленко Н.О., 2011

В Херсонській області сьогодні налічується 46 риболовецьких підприємств, які займаються виловом та розведенням риби. За даними Головного управління статистики щорічно виловлюється близько 5,4 тисяч тон рибної продукції, з яких на штучні водойми припадає майже 50 % виловленої за рік риби та інших водних живих ресурсів [1]. В останні роки спостерігається стійка тенденція до зростання питомої ваги вилову риби у штучних водоймах. Це пов'язано з погіршенням екологічного стану в низов'ях Дніпра та у Чорному і Азовських морях, що в свою чергу зменшує популяції промислових видів риб і призводить до необхідності збільшення потужностей підприємств, які займаються її розведенням.

Більшість підприємств області, які займаються розведенням промислових видів риб, були засновані ще за радянських часів, і тому значна частка обладнання застаріла як морально так і фізично. Виробництво залишається достатньо енергомістким, а витрати на електроенергію складають близько 20 % усіх витрат. Аналіз стану й якості обладнання, що використовується на більшості підприємств області, свідчить про необхідність його заміни чи принаймні модернізації. Якість води ставків є чи не найважливішим фактором результативності штучних водойм. Чим вище якість води і відповідність її потребам риби, тим успішніше проходить її нарощування. Отже, щоб уникнути забруднення мінеральними речовинами і збіднення води киснем необхідно здійснювати фільтрацію і аерацію [2]. Для цього більшість підприємств використовують насосні станції, що були споруджені ще в 70-х рр. минулого століття, коли проблемами економії енергоносіїв ніхто не переймався.

Розрахунки, проведені на «Херсонському виробничо-експериментальному заводі по розведенню молоді частикових риб» свідчать про можливість зниження витрат електроенергії за рахунок встановлення компенсаторів реактивної енергії, які представляють собою компенсатори, що комутуються конденсаторними контакторами, команди управління реактивною енергією

надходять від мікропроцесорного регулятора реактивної потужності. При використанні компенсаторних батарей збільшується середня корисність потужності електромережі з 70 % до 90 %, що означає економію електроенергії до 30 % завдяки зменшенню реактивної потужності в системі, збільшенню до 30 % потенціалу розподільчих установок, збільшення пропускної спроможності кабельних ліній до 30 %, що призводить до розвантаження електромережі на підприємстві і сприяє зниженню ризиків виходу зі строю електромереж.

Також зниження витрат на електроенергію може бути досягнуто за рахунок проведення капітального ремонту обладнання, а саме встановлення нового кумулятивного обладнання. Кумулятивний прилад призначений для захисту електродвигунів від перенавантаження, асиметрії фаз, зтяжного пуску та заклинювання ротора. Планова економія на електроенергії в грошовому виразі за рахунок введення компенсаторів становитиме 304102,5 грн. (відсоток економії електроенергії заявлений заводом-виробником – 30 %); за рахунок встановлення компільаторів 121641 грн. (відсоток економії електроенергії заявлений заводом-виробником – 12 %). Загальне зниження витрат становитиме 58 %. Витрати, необхідні для модернізації і закупівлі нового обладнання складають приблизно 470 тис. грн., термін їх окупності становить приблизно один рік і два місяці.

1. *Рибне господарство (1995-2009 pp.)* - <http://ks.ukrstat.gov.ua/content/view/1191/359/>. 2. *Водная среда для разведения рыбы* - <http://www.bashfish.ru/pond.php>

І.Л. Назаренко

Українська державна академія залізничного транспорту

ШЛЯХИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

© Назаренко І.Л., 2011

Харківська область – одна з найбільш промислово розвинутих областей України, в якій представлені практично всі види економічної діяльності. Її територія займає 5,2%, чисельність населення – 6,02%, валовий регіональний продукт – 6,26%, прямі іноземні інвестиції – 5,13% від цих показників по Україні у 2009 р. [1]. У структурі промислового виробництва 30% припадає на добувну промисловість, 29% - харчову, 18,1% - машинобудування, 17,9% - виробництво та розподілення електроенергії, газу і води, 4,6% - хімічну та нафтохімічну промисловість.

Згідно зі Стратегією сталого розвитку Харківської області до 2020 року [1], з науково-технологічної та інноваційної компоненти сталого розвитку області в першу чергу необхідно вирішувати наступні проблеми: низька частка підприємств, що впроваджували інновації (у 2009 р. – 15,8%, проти 2005 р. – 17,8%); недостатні обсяги реалізованої інноваційної продукції (у 2009 р. – 4,7%, проти 2008 р. – 7,4%); у другу чергу: недостатня кількість спеціалістів, які виконують науково-технічні роботи (у 2008 р. - 15611 чол., проти 2005 р. – 17203 чол.); у третю чергу: недостатній рівень винахідницької активності (у 2009 р. – 313 патентів на винаходи, проти 2000 р. - 463) [1, 2]. Ці проблеми (за результатами SWOT- аналізу) відносяться до слабких внутрішніх сторін сталого розвитку області; до сильних внутрішніх сторін – високий науково-освітній потенціал; до зовнішнього потенціалу загроз – зміна технологічного укладу в економіках провідних країн світу, прискорення НТП у світі; до зовнішніх сприятливих можливостей – державна цілеспрямована політика підтримки високотехнологічних галузей економіки [1].

Для прогнозування сталого розвитку області авторами Стратегії було змодельовано кілька сценаріїв: базовий; неінноваційний; інноваційний; розвитку малого підприємництва, кожен з яких